

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

9

1912

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Τ.Ε.Κ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Β'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ¹

207.

Χαρτ. 0,205 X 0,145. Αιώνος XVII (φ. 228).

Νομοκάνων.

α' (φ. 20^α). «Νόμιμον πίνυ πλουσιώτατον, κί νουθεσία πρὸς τὸν πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀσφάλεια». Ἄρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων. Προτάσσεται «Πίναξ ἀκριδῆς τοῦ πρώτου νομίμου» κεφ. σκ' ἰριθμημένων καὶ τριῶν εἰτα. (σκκ'-σκδ') μὴ φερόντων ἀριθμῶν, ὧν τὸ μὲν α' «Περὶ πνευματικῶν πῶς θαι αὐτοῦ εἶναι, καὶ τοῦ μὴ λύσειν ἑτέρου πνευματικοῦ κρίσειν», τὸ δὲ (σκδ') «Ἀγλωσις τῶν αἰρέσεων πασῶν καὶ τῶν αἰρεσι-αρχῶν». Ἄλλὰ μόνον μέχρι τοῦ κεφ. ρνζ' συμπέπει ὁ Πίναξ μετὰ τοῦ καιμένου, εἰτα δ' ἐπισταὶ ἐν φ. 89^α ἡ ἐπιγραφὴ μόνου «Περὶ πάσης αἰμομιξίας καὶ παρανομίας», μὴ ἔχουσα ἀντιστοιχίαν ἐν τῷ Πίνακι. Ἄνω τοῦ οἰκίου καιμένου, μένοντος ἀγράφου τοῦ ὑπολοίπου τοῦ φ. 89^α καὶ τῶν φ. 89β-90β, εἰτα δ' ἐπικκολουθεῖται — α' (φ. 92^α) Νομικά κεφάλαια μὴ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίνακα, ὧν πρῶτον «Περὶ αἰμομιξίας καὶ παρανομίας, τοῦ Νυότευτοῦ ἄπκντα». Τὰ κεφάλαια ταῦτα δὲν φέρουσιν ἴδιον ἀριθμὸν, ἀλλ' ἀπλῶς ἐν τῇ ὡς ἐρυθρὰν γεγραμμένην βραχυγραφικῶς τὴν λέξιν κεφάλαιον. Ἐν φ. 114β «Περὶ συστάσεως κόσμου». Ἄρχ. Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τοῦ κατακλιθεῖν γίνονται ἔτη β̄ισμ̄ι. Τέλ. ἀπο δὲ Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου ἕως τῆς αὐτοκρατορίας τῶν υἱῶν Ῥωμανοῦ καὶ Κωνσταντίνου ἔτη ρξ̄: ἐκράτησαν δὲ ἐν τῷ ἔτει τῷ ςυτγ. — δ' (φ. 186^α). Νεζαῖ Ἀέοντος τοῦ σοφοῦ : ' κρίσεις : ' περὶ γυναικῶν ὅπου νά χηρέσῃ καὶ ὑπακῆς αὐτῆ, ὅτι εὐ λαμβάνῃ ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰ μὴ ἐκ τῶν παιδῶν τὰ ὅμοια καὶ ἑ ἀνδρας». Ἐπειτα καὶ ἄλλαι διατάξεις περὶ γάμου, προικῶς καὶ κληρ.

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονίου Τόμ. Η' τοῦχου δ'.

πρωτοσυγγέλου Νικοδήμου Κεφαλά. Ἐν τῷ παρκυλλῷ τῷ ἐπικεκολλημένῳ ἐπὶ τοῦ βύλου τῆς σταχῶσεως ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει τοῦ κώδικος καὶ ἐν τοῖς φ. 210 β—211 β μείκτων ἀγράφοις ἐνεγράφησαν ὑπὸ διαφόρων χειρῶν διαφόρων χρόνων ἀπὸ τοῦ 1717 μέχρι καὶ τοῦ 1811 δοκίμια κονδυλίου, ἀριθμητικά πράξεις, σημειώσεις ὀνομάτων (ἐν οἷς καὶ Ἱερόθεος ἱερομόναχος τοῦ μέγα ταξιαρχοῦ, Σακελλῆος Παρθένιος, Νικόλαος Τζό, παρθένιος ἱερομόναχος καὶ ευημερηος, παπᾶς νη-ποδημιος) καὶ λογαριασμοὶ, οἰκογενειακὰ συμβάντα καὶ κτ' ἐξῆς ἐνθυμήσεις· α') εἰς τὴν πρώτην μάκρον ἔβρεξε 1723 οἰκονόμος ἔγραψα. εἰς τὰς 25 ἀπριλλίου ἤριξε χοντρούχιον· β') 1720 αὐγούστου (ἐπὶ σεμπτῷ διεγεγραμμένου) 14 ἦλθε ὁ θεοφιλεστατὸς ἅγιος ῥωγῶν κωρ Παρθένιος καὶ ἐπανδρεψε ταῖς ἀδελφάς (ἐπιταί του ἡ μου διαδεδρωμένον)· γ') 1730: Δεκεμβρίου: 15: ἡμέρα Τρίτη ἔφησαν τὰ καί-κα· δ') 1811: Ἰουλίου 12: εἰμέρα τετράδι ἐπόκρυμθικε ὁ μακαρίτης ὁ παροναξίας νεόφωτος καὶ ὁ θεὸς νατον ναναπαύσι ἐν κόλπε ἀβράμ. Πρὸς τούτοις εἰρηγται τὰ ἐξῆς σημειώματα κτητόρων τοῦ κώδικος· α') ἐτούτος ὁ βιβλος ὑπάρχει κήμιου Μάρκου· β') εἰπάρχη τῷ παρὸν Κονσταντίνου Ταμάντζου ΑΠΟ ΑΝΤΙΠΑΡΟΝ· γ') Δαυὶλ ἱεροδιακόνου ὑπάρχει τὸ παρὸν βιβλίον. Ὅτι: εἰς ὁ κώδιξ προέρχεται ἐξ Ἀντιπάρου δεικνύει καὶ τὸ ἐξῆς σημείωμα 1713 αὐγούστου—22—εποθανε ἡ μακαριτησα μαργέτα θυγατέρα τοῦ κονόμου τῆς ἀντιπάρου ἡμέρα πέμπτη ὄρα δευτέρα τῆς νηκτὸς καὶ ὁ θεὸς ἀναπαύση αὐτήν ὄντος παρθένα. Ἐν φ. 210 β μαρτυρία Παρθένιου ἱερομονάχου καὶ Δαυὶλ ἱεροδιακόνου περὶ τῆς ἐν τῷ νκῷ τοῦ ἁγίου ἰάσεως ἀσθενοῦς, ὅστις ἐκαλεῖτο ντεμένεγος.

Σταχῶσις ἐξ βύλου, περιανδεδωμένου διὰ βόρσης μεθ' ἁπλῶν κομφῶν ἐπιτυπωμάτων.

Ἐκ δωρεᾶς Ἰωάννου Δημ. Πατρίδου, ἀξιοματικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ.

209.

Χαρτ. 0,297 × 0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 201).

Μηνιαῖον τοῦ Ἀπριλίου.

Ἐν φ. 201, ἀποκακομμένῳ κατὰ τὸ κάτω ἤμισυ, ἀναγιγνώσκονται τάδε· Ἐτελειώθη ὁ παρὸν Ἀπρίλιος δια χειρὸς παρ' ἐμοῦ Νικολάου ἱερέως καὶ ἐκκλησιαρχοῦ καὶ ὡσεὶ καὶ εἴτηνες ἐντυχάνετε τοῦ πλοῦτου βιβλίου· εὐχεσθαί μου τοῦ ἁμαρτολοῦ διὰ τὸν Κύριον· καὶ οἴτη σφραλερὸν διαγνώτοι διορθώσατε· καὶ γὰρ ἁμαρτάνει ἀνθρωπινῶν ἐστὶ· διὰ τοῦτο σειγνώτεον· καὶ ἐνεκεν τούτου ἐλαιήσι με ὁ πανάγαθος θεός· ὁ πλούσιος ἐν ελαίῃ· καὶ ἐν φιλανθρωπίαν ἡφαιτος· καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν ἔτους εἰς 1612 ἐν μηνὶ Νομβρίῳ 15. Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα.

210.

Χαρτ. 0,146 X 0,102. Αἰῶνος XIX (φ. 103).

Βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον μετ' εὐχῶν μαγικῶν καὶ καταδέσμων.

Τὰ φ. 88^β-103^β εἰμειναν ἄγραφα ὑπὸ τοῦ βιβλιογράφου, ἀλλ' ἐν τοῖς φ. 84^β-89^α, 92^α, 100^β, 101^α, 102^α, 103^α ἐνεγράφη ἄλλη ἐμοῖς ἕλη ὑπὸ νεωτέρων χειρῶν. Ἐν αὐτοῖς (φ. 86^β) «Φίλικταρίου εἰς τὴν μητρὰν γαλοῦν».

Ἐν τῷ παραφύλλῳ 1^α 1859 ἐσταχέθη εἰς Ἀθήνας τουτῶ καὶ ὑπάρχη τοῦ Α: Ν: Καλοῖδη εἰς τὴν ἐπαρχία Ἀμαρίου εἰς τὸ χωρίον Μέρονα. Αὐτόθι καὶ ἐν ζ. 2^α τέσσαρες ἐπικακωμένα: σφραγίδες, ὧν μία τουρκικὴ.

Στάχους βρασίτη μεθ' ἄλλων ἐπιτοπωμάτων.

Ἐκ δωρεᾶς τοῦ σεβασμιωτάτου Εὐμενίου Κρήτης.

211.

Χαρτ. 0,10 X 0,7. Αἰῶνος XVII (φ. 94).

1 (φ. 8^α). Ζωδολόγιον.

Ἄρχεται ἀκέφαλον ἀπὸ τοῦ τέλους Μαρτίου. Διακόπτεται ἐν φ. 34^α κ. ε. ὑπὸ Μεγολογίου μετὰ σχεδιογραφημάτων χειρῶν ἔχουσῶν τοὺς δακτύλους ἀναριθμούς. Ἐν φ. 31^β καὶ 36^β ἡ χρονολογία 1644.

2 (φ. 67^α-74^β). Ἀντίγραφα συμφωνητικῶν ἐγγράφων (Σχοῖτο = δανειστικόν, Κόπια προκοσμουρου, Κόπια τῆς πωλίσιας, Κόπια τεσιμέντου, Μπόλτζα ντεκάργο = Polizza di cargo, Φορτωτικόν, Νολιτζάδος, Παντένια = patenta, πιστωτικόν γράμμα) τῶν νήσων Κιμῶλου, Θερμίων (Κόθνου) καὶ Μήλου κατὰ τὰ ἔτη 1640 καὶ 1648.

Τὸ τελευταῖον φέρει χρονολογίαν ἀκριβῆ Ἰουλλίου: 4 καὶ ὑπογραφήν ὁ οἰκονόμος Μήλου καὶ ἐπίτροπος τοῦ ἀρχιερέως ὑπέγραψα.

Ἐν φ. 89^α βραχὺ προικοσύμφωνον ἐν Σίφνῳ τοῦ ἔτους 1719.

3 (φ. 76^α). Σημειώσεις παραδόσεως καὶ λήψεως χρημάτων, καρπῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

Πολλὰ τοῦ κώδικος ἄγραφα φύλλα, εἰς ὧν τινὰ ἐνεγράφησαν δοκίμια κοντολίου, τύποι ἐπιστολῶν, εὐχαὶ κτλ.

Τὸ φ. 15 κεκομμένον κατὰ τὸ κάτω ἥμισυ, τὰ φ. 16-19 ἐφθαρμένα ἄνω, τὰ δὲ φ. 46-55 ἐφθαρμένα κάτω. Ἐν τῇ κάτω ἡμ. τοῦ φ. 34^α τέτραδον γ, ἐν φ. ἐν φ. 56^α τέτραδον ε, ἐν φ. 67^α τέτραδον ζ.

Ἐν φ. 1^α Γεωργίου ιερέως τοῦ Παλαιοῦ καὶ σκευοφύλακος Σίφνου, ἐν ζὲ τῷ παραφύλλῳ τῷ συνοσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ τῆς ἀρχῆς τὸ παρὸν ὑπάρχει κάμου

κωνσταντινου παλαιου και ὅπως τὸ ἀποξένουσι να ἴνε ἀφορεσμενος και ἀσιχο-
ριτος.

Στάχσις ἐκ ξύλου ἀπερικλύπτου, ἐφ' ᾧ ἐγκεχαραγμένη μονοκονδυλική ἐπι-
γραφὴ, ἐν ἣ διακρίνονται τὰ γράμματα Γ Η Λ (=Γεώργιος Παλατός) και ἀνωθεν
σταυρός.

Ἐκ δωρεᾶς Μεγαλῆ Λαμπρονίδου.

212.

Χαρτ. Περγ. 0,10 × 0,065. Αἰῶνος XVII (φ. 90).

Τετραευάγγελον.

Σώζονται μόνον μέρη τῶν εὐαγγελίων τοῦ Μάρκου και τοῦ Ματθαίου ἐλλιπῆ
και ἐν συγχύσει τῶν φύλλων ὡς ἐξῆς: α' (φ. 60 και 61) ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ τὴν
χειρὰ ἔχων ξηρὰν—εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω (Ματθαίου IB' 10-27).
β' (φ. 62 ἐλλιπὲς τοῦ κάτω μέρους) ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία, παρέθηκεν αὐτοῖς
λέγων (Ματθαίου II' 24-31) γ' (φ. 62^α και 9) δοῦναι ὃ ἐάν αἰτήσῃται
—περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης (Ματθαίου ΙΔ' 7-25) δ' (φ. 10^α - 62^β) και
ιδόντες αὐτόν οἱ μαθηταὶ — και ἐλθὼν εὗρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθειδόντας
(Ματθαίου ΙΔ' 26 - Κζ' 43) ε' (φ. 63^α) «Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον». Ἐξ ἀρχῆς
μέχρι τῶν λέξεων πάλιν εἰς τὸ πλοῖον συνήχθη ὄχλος (Μάρκου Ε', 21) ς' (φ.
1^α - 8^β) πολὺς ἐπ' αὐτόν και ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν—κοφίνους πλήρεις και
ἀπὸ τῶν ἰχθύων (Μάρκου ς', 44) ζ' (φ. 79^α - 87^β) [γραμματέων και πρε-
σβυτέρων] δεδώκει—ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν (Μάρκου ΙΔ', Ιζ', 20).

Κατὰ ταῦτα ἡ μὲν τάξις τῶν φύλλων ἔχει ὡς: 60 - 62, 62^α, 9-59, 63-78, 1-8-
79-90, εἶνε δὲ τὸ μὲν κατὰ Ματθαίου Εὐαγγέλιον ἐλλιπὲς τῶν κεφαλαίων
Α' 1 - IB' 9, IB' 28 - II' 23, II' 32-ΙΔ' 25 και Κζ' 44 - ΚΗ' 20, τὸ δὲ κατὰ Μάρ-
κον τῶν κεφαλαίων ς' 45 - ΙΔ' 42.

Ὁ κώδιξ ἀνήκει εἰς τοὺς ἐξαιρετικῶς σπανιστάτους ἐκείνους τοὺς συγκατεμένους
ἀναμῆξ ἐκ χάρτου και περγαμηνῆς. Καὶ ἐκ περγαμηνῆς μὲν εἶνε τὰ φύλλα 63-78
και 87-90, ὧν τὰ φ. 88-90 ἄγραφα πλὴν τοῦ ἐν φ. 90^α διὰ μεταγενεστέρως χει-
ρὸς γεγραμμένου σημειώματος + τέλος τοῦ τετραευαγγέλου, ἐκ χάρτου δὲ πάντα
τὰ λοιπὰ. Εἶνε δὲ ἄλλως ὁ σῶμας κώδιξ γεγραμμένος τῇ αὐτῇ χειρὶ, ἐκάστης
σελίδος ἐχούσης στίχους δεκαπέντε.

Στάχσις ἐκ ξύλου περιανθευμένου διὰ βύρσης.

Ἐκ δωρεᾶς τοῦ ἀρχιμανθρίτου Ἀγαθγγελίου Γεωργιάδου.

213.

Χαρτ. 0,175 × 0,13. Αἰῶνος XVII (φ. 121).

1 (φ. 1^α) «Ἐρμηνεία τῶν τῆς Ὀκτωήχου Ἀναβαθμῶν ἐκδοθείσα
παρὰ Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου»

2 (φ. 80^β) «Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα περὶ τῆς ὑπα-

κοῦς, τοῦ κοντακίου, τοῦ οἴκου καὶ τοῦ ἑξαποστειλαρίου, πῶθεν οὕτω ταῦτα ἐκλήθησαν».

3 (φ. 83^α) «**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐξήγησις εἰς τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ . . . Στλεῖτα πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὁδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ Ἐκκλησιαρχὴν κὺρ Νεόφυτον».

4 (φ. 97^α) «Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε, ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:— **Νεοφύτου**».

5 (100^β) «**Γεωργίου Κορέση** Παραδείγματα εἰς διάφορα συμβαλλόμενα».

Ἄρχ. Ὡςπερ τὸ ἔχον μέρος τραῦμα εἰάν μὴ καθαρισθῆ οὐχ ὑγιάζεται.

6 (115^α) «Ἐκ τῶν τοῦ **Μαξίμου** παραδειγμάτων».

Ἄρχ. Ὡςπερ ὁ φύσει ἀγαθός, καὶ ἀπαθὴς θεὸς ὑπαντας ἐξ ἴσου ἀγαπᾷ.

7 (φ. 115^β) «Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Θαλασσίου** Λίβυος καὶ Ἀφρικανοῦ, περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας, καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας».

Ἐν φ. 121^α. Haec interpretatio nonnullorum hymnorum qui diebus Dominicis in Ecclesia Orientali canuntur, nihil continet, quod adverteretur S. Religioni nostrae, bonis moribus atque Principibus: Idq. L. c. 21 Martii 1805 Venetiis Io: Litinus C. R.

Ἐν δὲ τῇ περὶ ἀρχῆς τῆς ἀρχῆς τῆ συγκολλημένῃ τῇ στήλῃ: Ἀναστάσιος Παπᾶ Ἀστέριος 1853 Ἀμπελάκια τῆς 21 Νοημβρίου καὶ κατωτέρω φωνε Ἀμπελα, ἐν δὲ τῇ ἀνω φ. τοῦ φ. 1^α. Καὶ τότε Ἀναστασίου Ἱερέως οἰκονόμου Ἀμπελακίου, ὁμοίως δ' ἐπὶ τῆς κόφως τῶν φύλλων μεγάλαις γραμμασι: Ἀναστασιος Π. Ν. Ἀστ. Ἐν δὲ φ. 121^β τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἠγόρασα ἐκ Θεσσαλίας κατὰ τὸ ἔτος 1881. Γ. Α. Α. Οἶκ.

Στάχθαι βουσίην μετ' ἐπιτετοπωμένων ἀπλῶν γραμμικῶν σχημάτων.

Ἐκ δωρεᾶς Ἀναστασίου Λεγάκη.

214.

Χαρτ. 0,15 X 0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 50).

Σημειωματᾶριον τοῦ ἐκ Λαγσίας ἱατροῦ Παπαδάκη.

Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱατρικὴν αὐτοῦ θράσιν ὡς πρακτικοῦ χειρουργοῦ ἐν διαφόροις χωρίοις τῆς Μάνης (Πηῶτες ἢ Πηῶντες, Καρβελάς, Νέα Καριόπολη, Χημάρα, Κοῦνος, Ἀφοῦγγια, Μπαρδουκηανη, Χαρία, Κάβαλος, Ριγανόχορα, Γόνεα, Παχηανηκα, Νήμφη, Μηγαληάνη, Πηεριανη, Ατζηγκανόγιανης, Λιγορακηανη, Πατζουρσς, Σαμπατιάνη, Κουτρομιάνη, Καρήγη, Βάτας, Κάληαζη, Σχον-

τάρη, Καίλεφα, Πήργος, Πάμπασα, Δουάλος ἢ Δουαλή, Κήτα, Πάνου χώρα, Καλονή, Νῶμνη, Τζήμοβα, Δουκάδες, Παρασηρός, Ληβολάς, Βήτηλο, Τζεροβά, Κέχηρῆνη, Μπουλαρι, Ἄληκα, Τζουκαλή, Σέλα, Κορογονήνη, Χώρα κερνούγια = κινούργια, Κηπούλα, Ἄγχιος Νηκῶλας, Δρί) μετὰ τῶν ἐτῶν 1716 καὶ 1763. Περιέχει δὲ καὶ συμβάσεις μετὰ τινῶν χωρίων περιλαμβανούσας τοὺς ὅρους τῆς ἱετρικῆς αὐτοῦ συνδρομῆς μετὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν μαρτύρων. Τὸ ἔννομ' αὐτοῦ **Παπαδάκης** ἐν φ. 8^α καὶ 15^α, ἐκ δὲ τῶν ἐν φ. 23^α Εὐσιβάσιμα ἐμῆς ἢ καβαλιώτες μετοχητάτῳ το λαγιαῖτη ἐξέχεται, ὅτι οὗτος ἦτο ἐκ Λαγιαίας. (Ἐν φ. 5^α ἀναγράφονται οἱ τραυματισθέντες ἐν τινι μάχῃ κατὰ τὴν Λαγιαίαν (N16. πόλεμος λαγιας), ἐν δὲ φ. 35^α χορίῳ τζήμοβα πόλεμος. Ἐν τοῖς φ. 5^α, 11^α-8, 32^α καὶ 50^α σχεδιογραφήματα τραυμάτων καὶ ἐπιθέσεων.

Ἐν τοῖς ἀγράφοις μέρει φύλλων τινῶν δοκίμια κονδουλίων τοῦ 18^{οῦ} αἰῶνος καὶ σημειώματα τινῶ νεωτέρων θεραπειῶν.

Τὸ περιεργότατον τοῦτο ἱετρικὸν σημειωματάριον εἶνε ἄξιον μελέτης διὰ τὴν ἀνομοκτολογίαν τῶν χωρίων τῆς Μάνης, ὧν πολλὰ ἐξέλιπον νῦν, καὶ τῶν οἰκογενειῶν, διὰ τοὺς δημόσιαις ὅροις μελῶν τοῦ σώματος καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς δημόσιου χειρουργίας καὶ τῶν ἠθῶν τῆς Μάνης.

Τὰ φ. 1-4, 7^β, 22^α, 27^β καὶ 50^β ἀγραφα.

Στάχσις βυρσίνη.

Ἐξ ἀγοράς.

215.

Χαρτ. 0,195 × 0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 190).

1 (φ. 6^α). **Χρυσολωρᾶ** Γνωμίαι μονόστιχοι κατ' ἀλφάβητον.

Ἄρχ. (ἀκέφ.) ἀπὸ στίχου Χάριν χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύεις ὄμως. Πρῶτα δ' ἐπόμενα κεφάλαια εἶνε Εἰς βασιλέα, Εἰς βίον, Εἰς βοήθειαν.

2 (φ. 20^α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Γνωμικὰ εἰς στιχῶν».

3 (φ. 23^β). «**Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιπέσεια** εἶτε ἐπιτάφια».

4 (φ. 25^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** γνωμίαι μονόστιχοι κατὰ ἀλφάβητον».

5 (φ. 26^α). **Τοῦ αὐτοῦ** «Τετραστιχα ἱαμβικά τὸν ἀριθμὸν νθ', ὧν ἡ ἀκροστιχίς Γρηγορίου πόνος εἰμι, τετραστιχίτην δὲ φυλάσσω».

6 (φ. 32^α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος περὶ προσευχῶν».

Ἐν τέλει (φ. 39^α) Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα κλέος ἀμήν· ἀμήν: ∞

Χεῖρι γραφήσα ἐμοῦ υἱοῦ τοῦ Δημητρίου
 τυχεῖν με χάριτας τῆς ἁγίας τρισοβίας
 εὐχεσθε τοῦ γράψαντος ὑπὲρ ὧς θέμις
 οἶσοι δὲ τυχάνετε τῆςδε τῆς βίβλου
 εἴληφεν ὁδε ὁ παρὸν λόγος πέρας.

Στίχοι. Στίχοι. Ἀμήν.

Κατωτέρω δ' ἐν μέσῳ ἐσοκίμων σχεδιογραφημάτων 1734.

7 (φ. 44^α). «Ὁ κανὼν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ποίημα κυρίου **Κοσμᾶ**».

8 (φ. 47^α). «Ἄλλος κανὼν ἐκδικτικὸς, ποίημα κυρίου Ἰωάννου **μοναχοῦ** [Δαμασκηνοῦ].

9 (φ. 52^α). «Ὁ κανὼν τῶν Θεοφανείων, ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».

10 (φ. 56^α). «Ἄλλος κανὼν ἐκδικτικὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ **Δαμασκηνοῦ**».

11 (φ. 60^α). «Οἱ κανόνες τῆς Ἀναλήψεως, ποίημα Ἰωάννου **μοναχοῦ** [Δαμασκηνοῦ].

12 (φ. 68^α). «Ὁ κανὼν τῆς Πεντηκοστῆς· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν. Ποίημα **Κοσμᾶ μοναχοῦ**».

13 (φ. 70^β). «Ἄλλος κανὼν ἐκδικτικὸς ποίημα κυρίου Ἰωάννου τοῦ **Ἀρκλά**».

Ἐν τέλει (φ. 74^α) Τέλος τῶν κανόνων τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῷ θεῷ δόξα ἀμήν, ἀμήν, χάριν παρασχου τοῖς ἡμοῖς πόνοις καὶ τὸδὲ σὺν τοῖς ἄλλοις τοῦ Στιμίου υἱοῦ Δημητρίου.

14 (φ. 76^α). «Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας μεγάλης θ^ας ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».

Ἐν τῇ ἀνω ἄκρ τοῦ φ. 76^α . . . τὸ παρὸν μίθημα εἰς διδάσκαλον λογίω-
ματον κ^ο Κοσμᾶ ἐν Ἄρτης. Ἐὰ πρότερα ἀποκακορμένα κατὰ τὴν στάχων.

Ἔπονται οἱ κανόνες τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.

15 (φ. 90^α). «Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ **Δαμασκηνοῦ**».

16 (φ. 103^α). «Ὁ κανὼν τῆς Κοιμήσεως, ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».

Ἐν τέλει (φ. 110^α) Χάριν παρασχου Χριστέ τοῖς ἡμοῖς πόνοις· καὶ τὸδὲ σὺν τοῖς ἄλλοις σματίου υἱοῦ Δημητρίου· ὁ ὁποῖος ἐπήρχειν ἀπὸ χωρίον ὀνομαζόμενον Μαχαλάν.

17 (φ. 111^α). «Ὁ κανὼν τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».

18 (φ. 119^α). «Ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον . . . ποίημα Ἰωάννου **μοναχοῦ** [Δαμασκηνοῦ].

19 (φ. 127^α). «Ὁ κανὼν τῶν Βαθῶν ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».

20 (φ. 135^β). «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου **Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου** Τραγηδία Χριστὸς πάσχων».

21 (φ. 159^α). «Λουκιανὸς Σαμοσατέως Περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἦτοι βίος Λουκιανῶς».

22 (φ. 167^α). «Λουκιανὸς Τίμων ἢ Μισάνθρωπος».

Ἐν τῇ ἀνω ὡς τοῦ φ. 167^α. . . . Τὸ παρὸν μᾶθημα εἰς διδάσκαλον λογιώτατον κῆρ κῆρ Κοομῆ τοῦ ἐν: Ἀρτης. Τὰ πρότερα ἀποκακομμένα μετὰ τὴν στάχωση.

Ἐν τῷ ἔλῳς (φ. 188β).

Χειρὶ γραφεῖσα υἱοῦ τοῦ Δημητρίου
 Ὅσοι δὲ τογγάνειτε τῆσδε τῆς βίβλου
 εἴχεσθαι τοῦ γράψαντος ὑπὲρ ὧς θέμις
 τυχεῖν με χώρας τῆς ἀνω τριζολβίας.

Ἄπαντα τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ κώδικι ἔχουσι καὶ ἐρμηνεύειν ἐν τῇ κοινῇ γλώσσῃ, γεγραμμένων ἐν τῇ ὡς ἔδικ μικροτέρων γραμμάτων καὶ ἐν πυκνοτέροις ἀτέλοις.

Ἐν φ. 1^α ἐν μέσῳ διαφόρων δοκιμῶν κονδυλίου ἐρυθροῦ γράμμοι βιβλίον ζάμου τοῦ Δημητρίου. Ἐν δὲ φ. 2^α ἄλλη χειρὶ τάδε

Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ κυρίῳ, κυρίῳ Ἀλεξανδρίῳ Γκαγκελλαρίῳ υἱοῦ τοῦ Νικολάου παπᾶ κῆρ Χρυσάνθου.

Ὁ μήτηρ ὦ τεκοῦσα ἄπειμι δὴ κάτω
 φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες
 δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὶν δόλω τε δύσμαλον
 χαῖρ' ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμή
 χαίρουσιν ἄλλοι μητρὶ δ' οὐκ ἔστι χαρὰ
 ὄλωλας ὦ παῖ μητρὸς ἀρκασθεῖς' ἀπο.

Τὰ φ. 19, 39β-43β, 51, 67, 74β-75β, 100-102, 110β, 116β-117β-121β-126β, 131β-134β, 158, 166, 189 ἀγράφκ.

Στάχωση βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν γραμμικῶν ἐπιτυπωμάτων.

Ἐκ δωρεᾶς τοῦ ἐν Ζακύνθῳ Λεωνίδου Χ. Ζώη.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).